

32002L0077

17.9.2002

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 249/21

DIRECTIVA 2002/77/CE A COMISIEI
din 16 septembrie 2002
privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice
(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 86 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Directiva 90/388/CEE a Comisiei din 28 iunie 1990 privind concurența pe piețele de servicii de telecomunicații ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 1999/64/CE ⁽²⁾, a fost modificată în mod semnificativ de mai multe ori. Întrucât directiva menționată anterior urmează să fie modificată în viitor, ar trebui înlocuită cu o nouă directivă din motive de claritate.
- (2) Articolul 86 din tratat atribuie Comisiei sarcina de a se asigura, în cazul întreprinderilor publice și al întreprinderilor care se bucură de drepturi speciale sau exclusive, că statele membre aduc la îndeplinire obligațiile ce le revin în temeiul dreptului comunitar. În conformitate cu articolul 86 alineatul (3), Comisia poate specifica și clarifica obligațiile care decurg din articolul menționat anterior și, în acest context, Comisia poate stabili condițiile necesare pentru a-și îndeplini eficient sarcina de supraveghere care îi este impusă prin alineatul menționat anterior.
- (3) Directiva 90/388/CEE a impus statelor membre abrogarea drepturilor speciale și exclusive de furnizare a serviciilor de telecomunicații, inițial pentru alte servicii decât telefonia vocală, serviciile prin satelit și de radiocomunicații mobile, după care a instituit progresiv concurența deplină pe piața de telecomunicații.
- (4) Parlamentul European și Consiliul au adoptat o serie de alte directive în acest domeniu în temeiul articolului 95 din tratat cu scopul principal de a institui o piață internă a serviciilor de telecomunicații prin punerea în aplicare a unor principii de furnizare în rețea deschisă și a furnizării unui serviciu universal pe piețe deschise și concurențiale. Directivele menționate anterior trebuie abrogate de la 25 iulie 2003, data de aplicare a noului cadru de reglementare pentru serviciile și rețelele de comunicații electronice.
- (5) Noul cadru de reglementare pentru comunicațiile electronice este format dintr-o directivă generală, Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice

(directivă-cadru) ⁽³⁾, și din patru directive specifice: Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și a serviciilor de comunicații electronice (directiva privind autorizarea) ⁽⁴⁾, Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (directiva privind accesul) ⁽⁵⁾, Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciile universale și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) ⁽⁶⁾ și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽⁷⁾.

- (6) În temeiul progreselor care au marcat procesul de liberalizare și de deschidere progresivă a piețelor de telecomunicații din Europa începând cu 1990, unele definiții din Directiva 90/388/CEE și din actele de modificare a acesteia trebuie modificate pentru a reflecta ultimele progrese tehnologice din domeniul telecomunicațiilor sau trebuie înlocuite pentru a lua în considerare fenomenul de convergență care a caracterizat în ultimii ani sectoarele tehnologiei informației, mass-media și telecomunicațiilor. În cazurile în care este posibil, formularea anumitor dispoziții trebuie clarificată pentru a facilita punerea lor în aplicare, având în vedere, după caz, directivele relevante adoptate în temeiul articolului 95 din tratat și experiența dobândită prin punerea în aplicare a Directivei 90/388/CEE cu modificările ulterioare.
- (7) Prezenta directivă face trimitere la „servicii de comunicații electronice” și la „rețele de comunicații electronice” în locul termenilor folosiți anterior de „servicii de telecomunicații” și „rețele de telecomunicații”. Noile definiții sunt indispensabile pentru a reflecta fenomenul de convergență prin reunirea în cadrul unei singure definiții a tuturor serviciilor și/sau rețelilor de comunicații electronice care transmit semnale prin cablu, radio, fibră optică sau alte mijloace electromagnetice (de exemplu, rețele fixe, fără cablu, de televiziune prin cablu și de satelit). Astfel, transmisia și difuzarea de programe de radio și televiziune trebuie recu-

⁽¹⁾ JO L 192, 24.7.1990, p. 10.

⁽²⁾ JO L 175, 10.7.1999, p. 39.

⁽³⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

⁽⁴⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

⁽⁵⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.

⁽⁶⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.

⁽⁷⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

noscută ca un serviciu de comunicații electronice, iar rețelele folosite pentru astfel de transmisii și difuziuni trebuie recunoscute ca rețele de comunicații electronice. Mai mult, trebuie să se indice clar faptul că noua definiție a rețelilor de comunicații electronice include și rețelele de fibre optice care permit părților terțe să transmită semnale prin intermediul propriilor echipamente de comutare sau rutare.

(8) În acest context, trebuie să se arate clar faptul că statele membre trebuie să elimine (dacă nu au făcut-o încă) drepturile speciale și exclusive de furnizare a tuturor rețelilor de comunicații electronice, nu numai pe cele privind furnizarea de servicii de comunicații electronice, și trebuie să asigure dreptul întreprinderilor de a furniza astfel de servicii fără a aduce atingere dispozițiilor directivelor 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE. Definiția rețelilor de comunicații electronice trebuie să prevadă și faptul că statelor membre nu li se permite să restrângă dreptul unui operator de a instala, extinde și/sau furniza o rețea de cablu pe motiv că o astfel de rețea poate fi folosită și în scopul transmisiei de emisiuni de radio și televiziune. În mod deosebit, drepturile speciale sau exclusive care restrâng utilizarea rețelilor de comunicații electronice pentru transmisia și distribuirea de semnale de televiziune contravin articolului 86 alineatul (1) coroborat cu articolul 43 (dreptul de stabilire) și/sau articolul 82 litera (b) din Tratatul CE în măsura în care au efectul de a permite unei întreprinderi dominante să limiteze „producția, piețele sau progresul tehnic în detrimentul consumatorilor”. Totuși, prin aceasta nu se aduce atingere normelor specifice adoptate de statele membre în conformitate cu dreptul comunitar și, în special, în conformitate cu Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ de reglementare a distribuției de programe audiovizuale destinate publicului larg.

(9) În conformitate cu principiul proporționalității, statele membre nu trebuie să mai condiționeze furnizarea de servicii de comunicații electronice și stabilirea și furnizarea de rețele de comunicații electronice printr-un regim de acordare de licențe, ci printr-un regim de autorizare generală. Directiva 2002/20/CE, în temeiul căreia rețelele și serviciile de comunicații electronice trebuie furnizate pe baza unei autorizații generale, și nu pe baza unei licențe, impune același lucru. Orice parte vătămată trebuie să aibă dreptul de a contesta în fața unui organism independent și, în cele din urmă, în fața unei instanțe o decizie care îi interzice furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice. Unul dintre principiile fundamentale de drept comunitar este dreptul individului la protecție juridică eficientă în cazul în care o măsură a statului violează drepturile conferite acestuia prin dispozițiile unei directive.

(10) Autoritățile publice pot exercita o influență dominantă asupra comportamentului întreprinderilor publice, fie în temeiul normelor care reglementează activitatea întreprinderilor, fie ca urmare a modului de distribuire a acțiunilor. În consecință, în cazul în care statele membre dețin controlul asupra operatorilor de rețele integrate vertical care operează rețele instalate sub incidența unor drepturi speciale sau exclusive, statele membre în cauză trebuie să se asigure că, în vederea evitării eventualelor încălcări ale regulilor de concurență din tratat, operatorii care se bucură de poziții dominante pe piețele relevante nu practică discriminarea în favoarea propriilor activități. În consecință, statele membre trebuie să adopte toate măsurile necesare în vederea evitării oricăror discriminări între operatorii integrați vertical și concurenții acestora.

(11) Prezenta directivă trebuie să clarifice, de asemenea, principiul derivat din Directiva 96/2/CE a Comisiei din 16 ianuarie 1996 de modificare a Directivei 90/388/CE privind comunicațiile mobile și personale ⁽³⁾, arătând că statele membre nu trebuie să acorde drepturi exclusive sau speciale de folosire a frecvențelor radio și că drepturile de folosință asupra frecvențelor radio trebuie acordate în conformitate cu proceduri obiective, nediscriminatorii și transparente. Dispozițiile prezentei directive nu trebuie să aducă atingere criteriilor și procedurilor specifice adoptate de statele membre pentru acordarea drepturilor menționate anterior furnizorilor de servicii de radio sau televiziune în vederea îndeplinirii obiectivelor de interes general în conformitate cu dreptul comunitar.

(12) Orice schemă națională în temeiul Directivei 2002/22/CE având ca scop împărțirea costului net de îndeplinire a obligațiilor de a furniza serviciul universal trebuie să se bazeze pe criterii obiective, nediscriminatorii și transparente și trebuie să respecte principiile proporționalității și de minimă denaturare a pieței. Minima denaturare a pieței presupune recuperarea contribuțiilor astfel încât să se minimizeze pe cât posibil impactul sarcinii financiare asupra utilizatorilor finali, de exemplu, prin distribuirea cât mai vastă a contribuțiilor.

(13) În caz de incompatibilitate între drepturile și obligațiile care decurg din convențiile internaționale de instituire a organizațiilor internaționale de satelit și regulile de concurență din tratat, statele membre trebuie să adopte, în conformitate cu articolul 307 din Tratatul CE, toate măsurile necesare în vederea eliminării incompatibilităților. Prezenta directivă trebuie să clarifice această obligație, deoarece articolul 3 din Directiva 94/46/CE ⁽⁴⁾ impune statelor membre simpla obligație de a „comunica Comisiei” informațiile pe care le dețin cu privire la astfel de incompatibilități. Articolul 11 din prezenta directivă trebuie să clarifice obligația statelor membre de a elimina toate restricțiile care ar putea fi încă în vigoare datorită convențiilor internaționale menționate anterior.

⁽¹⁾ JO L 298, 17.10.1989, p. 23.

⁽²⁾ JO L 202, 30.7.1997, p. 60.

⁽³⁾ JO L 20, 26.1.1996, p. 59.

⁽⁴⁾ JO L 268, 19.10.1994, p. 15.

- (14) Prezenta directivă trebuie să mențină obligația impusă statelor membre de Directiva 1999/64/CE pentru a se asigura că furnizorii dominanți de rețele de comunicații electronice și de servicii publice de telefonie operează rețeaua lor publică de comunicații electronice și rețeaua de televiziune prin cablu sub formă de entități juridice distincte.
- (15) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele fixate la anexa I partea B în care statele membre au obligația de a se conforma directivelor anterioare.
- (16) Statele membre trebuie să pună la dispoziția Comisiei toate informațiile necesare pentru a demonstra că legislația națională existentă de punere în aplicare reflectă clarificările prevăzute în prezenta directivă în raport cu directivele 90/388/CE, 94/46/CE, 95/51/CE ⁽¹⁾, 96/2/CE, 96/19/CE ⁽²⁾ și 1999/64/CE.
- (17) În lumina celor menționate anterior, Directiva 90/388/CE trebuie abrogată,
4. „servicii de comunicații electronice accesibile publicului” reprezintă servicii de comunicații electronice care pot fi accesate de către public;
5. „drepturi exclusive” reprezintă drepturile acordate de un stat membru unei întreprinderi prin orice instrument legislativ, de reglementare sau administrativ care rezervă întreprinderii dreptul de a furniza un serviciu de comunicații electronice sau de a întreprinde o activitate de comunicații electronice într-o zonă geografică dată;
6. „drepturi speciale” reprezintă drepturile acordate de un stat membru unui număr limitat de întreprinderi prin orice instrument legislativ, de reglementare sau administrativ, care, într-o zonă geografică dată:
- (a) stabilește sau limitează la două sau mai multe numărul întreprinderilor autorizate să furnizeze un serviciu de comunicații electronice sau să întreprindă o activitate de comunicații electronice în conformitate cu alte criterii decât criteriile obiective, nediscriminatorii și proporționale sau
- (b) conferă întreprinderilor, în conformitate cu alte criterii decât cele menționate anterior, avantaje legale sau rezultate din măsuri de reglementare care afectează în mod semnificativ capacitatea oricărei alte întreprinderi de a furniza același serviciu de comunicații electronice sau de a întreprinde aceeași activitate de comunicații electronice în aceeași zonă geografică în condiții în mod semnificativ echivalente;
7. „rețea de stații la sol pentru comunicații prin satelit” reprezintă o configurație de două sau mai multe stații la sol care comunică prin intermediul unui satelit;
8. „rețea de televiziune prin cablu” reprezintă orice infrastructură bazată în principal pe cablu instalată în primul rând în scopul furnizării sau al distribuirii de emisiuni de radio și televiziune către public.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- „rețea de comunicații electronice” reprezintă sistemele de transmisie și, unde este cazul, echipamentele de comutare sau de rutare și alte resurse care permit transmiterea de semnale prin cablu, radio, fibră optică sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv rețele de satelit, rețele fixe (cu comutare de circuite – și de pachete –, inclusiv internetul) și rețele mobile terestre, sisteme de cabluri electrice, în măsura în care sunt folosite în scopul transmiterii de semnale, rețelele folosite pentru radiodifuziune și televiziune și rețelele de televiziune prin cablu, indiferent de tipul de informații transmise;
- „rețea de comunicații publice” reprezintă o rețea de comunicații electronice folosită exclusiv sau în principal în scopul furnizării de servicii publice de comunicații electronice;
- „servicii de comunicații electronice” reprezintă un serviciu furnizat de obicei în schimbul unei remunerații care constă în exclusivitate sau în principal în transmiterea de semnale în rețelele de comunicații electronice, inclusiv servicii de telecomunicații și servicii de transmisie în rețele folosite pentru difuziune, dar excluzând serviciile de furnizare sau exercitarea de control editorial asupra conținutului transmis prin intermediul serviciilor și al rețelilor de comunicații electronice; nu se includ serviciile de societate informațională prevăzute la articolul 1 din Directiva 98/34/CE care nu constau în exclusivitate sau în principal în transmiterea de semnale în rețelele de comunicații electronice;

Articolul 2

Drepturi speciale și exclusive pentru rețelele de comunicații electronice și serviciile de comunicații electronice

- Statele membre nu acordă și nici nu mențin în vigoare drepturi exclusive sau speciale de instalare și/sau furnizare de rețele de comunicații electronice sau de furnizare de servicii de comunicații electronice accesibile publicului.
- Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că orice întreprindere are dreptul de a furniza servicii de comunicații electronice sau de a instala, extinde sau furniza rețele de comunicații electronice.
- Statele membre se asigură că nu se impun și nici nu se mențin restricții asupra furnizării de servicii de comunicații electronice prin rețele de comunicații electronice instalate de către furnizorii de servicii de comunicații electronice, prin infrastructuri furnizate de părți terțe sau prin intermediul folosirii în comun a rețelilor, a altor instalații sau amplasamentelor fără a aduce atingere dispozițiilor directivelor 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE.

⁽¹⁾ JO L 256, 26.10.1995, p. 49.

⁽²⁾ JO L 74, 22.3.1996, p. 13.

(4) Statele membre garantează că autorizația generală acordată unei întreprinderi pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice sau pentru instalarea și/sau furnizarea de rețele de comunicații electronice, precum și condițiile aferente autorizării, se bazează pe criterii obiective, nediscriminatorii, proporționale și transparente.

(5) Orice decizie adoptată în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2002/20/CE prin care se interzice unei întreprinderi furnizarea de servicii sau rețele de comunicații electronice trebuie motivată.

Orice parte vătămată trebuie să aibă dreptul de a contesta o astfel de decizie în fața unui organism independent de părțile implicate și, în cele din urmă, în fața unei instanțe.

Articolul 3

Întreprinderile publice integrate vertical

Pe lângă obligațiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) și fără a aduce atingere articolului 14 din Directiva 2002/21/CE, statele membre trebuie să se asigure că întreprinderile publice integrate vertical care furnizează rețele de comunicații electronice și dețin o poziție dominantă nu fac discriminări în favoarea propriilor activități.

Articolul 4

Drepturile de utilizare a frecvențelor

Fără a aduce atingere criteriilor și procedurilor specifice adoptate de statele membre cu privire la acordarea de drepturi de utilizare a frecvențelor radio pentru furnizorii de servicii cu conținut de emisiuni de radio sau televiziune, având în vedere îndeplinirea unor obiective de interes general în conformitate cu dreptul comunitar:

1. Statele membre nu acordă drepturi speciale sau exclusive de utilizare a frecvențelor radio pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice.
2. Alocarea frecvențelor radio pentru serviciile de comunicații electronice se bazează pe criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.

Articolul 5

Serviciile de anuare

Statele membre elimină toate drepturile exclusive și/sau speciale privind instalarea și furnizarea de servicii de anuare pe teritoriul lor, inclusiv publicarea de anuare și accesul la serviciile de anuare.

Articolul 6

Obligațiile de serviciu universal

(1) Orice schemă națională în temeiul Directivei 2002/22/CE cu scopul de a împărți costul net de furnizare a obligațiilor de serviciu universal trebuie să se bazeze pe criterii obiective, nediscriminatorii și transparente și trebuie să respecte principiile proporționalității și de minimă denaturare a pieței. În special în cazul

impunerii de obligații de serviciu universal în exclusivitate sau parțial asupra întreprinderilor publice furnizoare de servicii de comunicații electronice, acest fapt se ia în considerare la calcularea oricărei contribuții la costul net al obligațiilor de serviciu universal.

(2) Comisiei îi este comunicată de către statele membre orice schemă de tipul celor menționate la alineatul (1).

Articolul 7

Sateliții

(1) Statele membre se asigură că se elimină orice interdicție sau restricție de reglementare asupra ofertei de capacitate a segmentului spațial pentru orice operator autorizat al unei rețele de stații la sol pentru comunicații prin satelit și autorizează pe teritoriul său orice furnizor de segment spațial să verifice dacă rețeaua de stații la sol pentru comunicații prin satelit, destinată utilizării aferente segmentului spațial al furnizorului în cauză, este în conformitate cu condițiile publicate privind accesul la capacitatea segmentului spațial al acestor persoane.

(2) Statele membre care sunt părți la convenții internaționale de instituire a unor organizații internaționale de satelit adoptă măsurile necesare eliminării incompatibilităților, în cazul în care convențiile internaționale nu sunt compatibile cu regulile de concurență din Tratatul CE.

Articolul 8

Rețelele de televiziune prin cablu

(1) Fiecare stat membru se asigură că nici o întreprindere care furnizează rețele publice de comunicații electronice nu își exploatează rețeaua de televiziune prin cablu folosind aceeași entitate juridică pe care o utilizează pentru altă rețea publică de comunicații electronice, în cazul în care întreprinderea în cauză:

- (a) este controlată de statul membru în cauză sau beneficiază de drepturi speciale și
- (b) deține poziția dominantă pe o parte semnificativă a pieței comune de furnizare de rețele publice de comunicații electronice și de servicii de telefonie accesibile publicului și
- (c) exploatează o rețea de televiziune prin cablu instalată în temeiul unor drepturi exclusive sau speciale în aceeași zonă geografică.

(2) Termenul „servicii de telefonie accesibile publicului” se consideră sinonim cu termenul „servicii publice de telefonie vocală” prevăzut la articolul 1 din Directiva 1999/64/CE.

(3) Statele membre care consideră că există suficientă concurență în furnizarea infrastructurii buclei locale și de servicii pe teritoriul lor informează Comisia în acest sens.

Aceste informații trebuie să includă o descriere detaliată a structurii pieței. Informațiile furnizate sunt puse la dispoziția oricărei părți interesate la cerere, având în vedere interesul legitim al întreprinderilor de a-și proteja secretele de afaceri.

(4) Comisia decide într-un termen rezonabil, după ce a luat cunoștință de comentariile părților, dacă obligația de separare legală poate înceta în statul membru în cauză.

(5) Comisia revizuieste aplicarea prezentului articol până la 31 decembrie 2004 cel târziu.

Articolul 9

Statele membre pun la dispoziția Comisiei, până la 24 iulie 2003 cel târziu, informațiile care să permită Comisiei să confirme aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei directive.

Articolul 10

Abrogarea

Directiva 90/388/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele enumerate la anexa I partea A, se abrogă de la 25 iulie 2003, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în privința termenelor limită de transpunere prevăzute la anexa I partea B.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 11

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 12

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 16 septembrie 2002.

Pentru Comisie

Mario MONTI

Membru al Comisiei

ANEXA I

PARTEA A

Lista directivelor care urmează să fie abrogate

Directiva 90/388/CEE (JO L 192, 24.7.1990, p. 10)

Articolele 2 și 3 din Directiva 94/46/CE (JO L 268, 19.1.1994, p. 15)

Directiva 95/51/CE (JO L 256, 26.10.1995, p. 49)

Directiva 96/2/CE (JO L 20, 26.1.1996, p. 59)

Directiva 96/19/CE (JO L 74, 22.3.1996, p. 13)

Directiva 1999/64/CE (JO L 175, 10.7.1999, p. 39)

PARTEA B

Datele de transpunere a directivelor menționate anterior

Directiva 90/388/CEE: data de transpunere: 31 decembrie 1990

Directiva 94/46/CE: data de transpunere: 8 august 1995

Directiva 95/51/CE: data de transpunere: 1 octombrie 1996

Directiva 96/2/CE: data de transpunere: 15 noiembrie 1996

Directiva 96/19/CE: data de transpunere: 11 ianuarie 1997

Directiva 1999/64/CE: data de transpunere: 30 aprilie 2000

ANEXA II

Tabel de corespondență

Prezenta directivă	Directiva 90/388/CEE
Articolul 1 (Definiții)	Articolul 1
Articolul 2 (Retragerea drepturilor speciale/exclusive)	Articolul 2
Articolul 3 (Întreprinderile publice integrate vertical)	Articolul 3 litera (a) punctul (ii)
Articolul 4 (Drepturi de utilizare a frecvențelor radio)	Articolul 3 litera (b)
Articolul 5 (Serviciile de anuare)	Articolul 4 litera (b)
Articolul 6 (Obligațiile de serviciu universal)	Articolul 4 litera (c)
Articolul 7 (Sateliții)	Articolul 3 din Directiva 94/46/CE
Articolul 8 (Rețelele de cablu)	Articolul 9